

[Augsburg], 18. Juni 1567

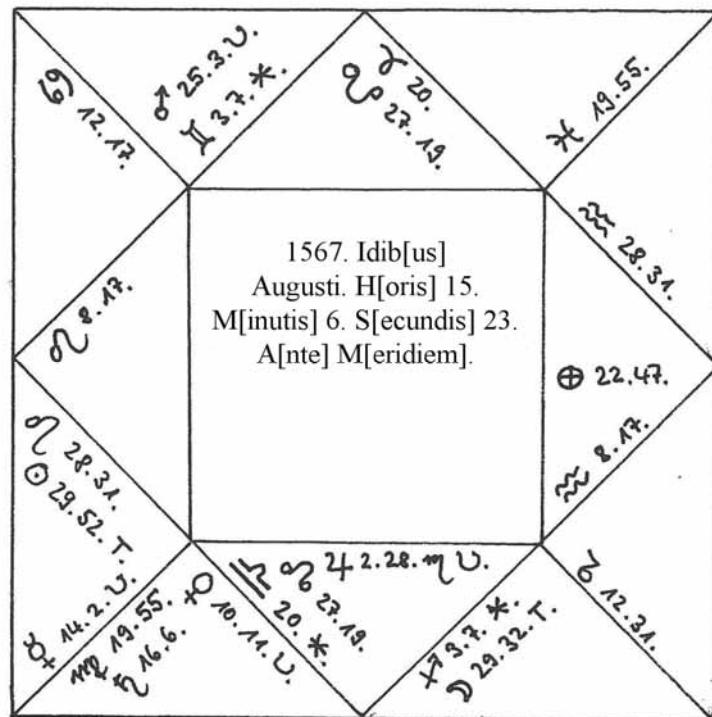
An Johannes Crato von Kraffttheim

UB Breslau, Ms. 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 328 (fol. 434r-v).

Clarissimo viro, D. Ioanni Cratoni, archiatro Caesareo. Domino et patrono suo colendo. Wien. S. Consul Hainzelius et ego solicii eramus, Clarissime vir, domine et patrone colende, cum diuitus solito taceres, vt vel aduersa valetudine, vel negocijs molestis conflictarere. Qua solicitudine literae tuae iucundissimae nos leuarunt. Te amicum esse Oporino, et illum tibi, vtrique est honestum, τὰς μικρολυπίας ἐκποδῶν ποιησαμένοις. Est ille et senex, et occupatissimus, et rebus durissimis, quae me vel vno anno confecissent, per omnem ferè aetatem exercitatus. Tales qui sunt, aliquam morositatis suae excusationem habere videntur, et magni animi est οὐ μνησικακεῖν: quam Excellentiae tuae laudem abundè largitus est 24 σ^{te} socio. Canterus Nonis Maij, ex Italia Basileam redditurus, mecum fuit penè triduum. Miratus equidem sum excellens hominis ingenium, multiplicem eruditionem, et, quod rarissimum est, senilem in adolescente grauitatem cum pari modestia coniunctam, et maturum iudicium. Quid multa? Videtur mihi omnibus et corporis et animi bonis ornatissimus, et talis, vt me mei vehementer et puderet et paeniteret, nisi meis studijs fortuna defuisset, et sacra philosophia Deo gratias agere pro his, quae mihi qualiacunque et quantulacunque data sunt, docuisse. Censuram quidem et correctionem scriptorum meorum ei deferre non dubitaui, hanc occasionem diuinitus oblatam ratus. Hactenus enim reprehensores habui non paucos, correctorem verò neminem. Sed Canterum acerbis reprehensionibus non vsurum confido, quia me amare et obseruare videtur: et errata mea, quae plura sanè sunt quam vellem, pro industria sua correcturum. Exemi enim ei scrupulum περὶ τοῦ γεροντοδιδασκάλου, neque me ab vlo discere pudet, aut παλινωδεῖν. τοῦ κενοῦ μὲν γὰρ δοξαρίου καταφρονεῖν, τῆς δὲ κοινωφελείας τῶν φιλοσοφούντων στοχάζεσθαι μᾶλλον, ἐπιπολάζουσαι ἥδη αἱ πολιαὶ προσέταξαν. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ. Noui mei Isocratis tam illustrem, et diuina, vt ita dicam, humanitate praeditum patronum, qui meas ἀμούσους μούσας in castris non modò in conspectum suae Maiestatis venire passus est, sed et in magna aerarij tenuitate remunerari voluit, tantum abest, vt mutatum velim, vt, si praescirem, Caesarem non accepturum meas nugas (Neque verò accipiet, nisi sit qui offerat, qui tu vnum esse mihi potes) tamen factum haud mutarem. Neque enim tam honoraria capto (quae profectò tanta neque fuerunt hactenus, nec in posterum futura sunt, vt propter ea lucubrare sit operae precium) quām aut publicam vtilitatem specto, si quis me virum bonum iudicat, aut dignitatem priuatam, si quibus fortè gloriolae audior videor, quam ego στωϊκῶς εἰπεῖν, τῶν προηγμένων εἶναι ἡγοῦμαι, οὔτε καταφρονῶν, οὔτε περὶ πλείστου ποιούμενος. Hoc quidem affirmare possum, si omnia mihi essent integra, me priuati studij fructum celebritati nominis tam odiosae et cruentis inustae literis longè praelaturum. Quò minus est, cur E. T. typographorum cessationem molestè ferat: cum quibus cui nihil est negocij, quietius viuit. ἔμοὶ δὲ τῷ πεπολιτευμένῳ ἐν τοῖς ἔλλησι καὶ οὐκ ὀλίγα σφαλέντι, ἀνάγκη, ἐφ' ὅσον ἀν οἴός τ' ὁ, καὶ ὁ θεὸς ἀν εὑδοῖ, τά τε πεπλημμελημένα ἐπανορθώσασθαι, καὶ τὰ ἔλλείποντα ἐπεξεργαζεσθαι. De praefatione consilium tuum καὶ ὑπογραφήν expecto, priorem si mutandam censes, περὶ τὰ προοίμια ἐν τοῖς μάλιστα ἀπορούμενος. Quam si totam meo nomine conscriberes, rem mihi faceres longè gratissimam. Stylus meus scholasticus aulico splendori non conuenit. Tuum autem ingenium ita et natura promptum, et multiplici doctrina instructum, et longo vsu exercitatum est, vt antequam ego animum ad cogitandum instituerim, tu rem absoluueris. Periochen tuam recusam non vidi, Rami proaemium Augustanae bibliothecae emi, et iam puerum meum misi, visum, an aliud supersit. Quod, si

fuerit, vna cum his literis accipies. Sin minus, στέργεις τὴν τύχην. Nam ego quidem E. T. longè plura et maiora debere me agnosco, et soluendo non esse intelligo, tantum abest ut gratias agi mihi pro leuidense munusculo cupiam aut tantilla in re onerari me sumptu putem. τὸ σχῆμα τῆς ἐνιαυσιαίας ἀποκαταστάσεώς μου subscribo, et tuas coniecturas expeto, meis parum fidens. οὐποτέ μοι τὸ κρήγονν εἰπούσαις. Nunc verò ὁ καταβιβάζων μεσουρανῶν, καὶ ὁ σ τὴν » διαμετρῶν spem mihi paruam afferunt aut fortunae aut valetudinis melioris. γενεθήτω δὲ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ. Vale cum vxore et liberis suauissimis. 18 Iunij 1567.

Hiero[nymus] Wolfius.

Horoscopus geneseos 18 ♋.